

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۹/۱۷

میر عبدالواحد سادات

ما در کجای تاریخ قرار داریم؟

حوادث دهشتبار و خونین دیروز در شهر کابل به تعقیب آتش زدن و مسدود ساختن دفاتر دولتی در فاریاب، مزار شریف، طرح این سوال را مبرمیت خاص میدهد که:

ما در کجای تاریخ قرار داریم؟

بعد از هفده سال هیاهوی جامعه مدنی، حقوق شهروندی، احزاب سیاسی، قانون اساسی و دیموکراسی، از لحاظ عینی و ذهنی آماده سقوط به انارشی تنظیمی هستیم.

دلیل عدم سقوط در توانایی ها، اراده و فکر و اندیشه ما نمیباشد!!!

معادلت تاریخی داریم که نقص خود را نبینیم و یا اینکه انرا بحساب سلامت و ملامت مطرح نماییم. در حالیکه طاعون در وجود، تهدید علیه تمام وجود است.

واقعبیت تلخ این است که ما برخلاف مرحوم "مستر کچالو"¹ که نقص خود را چنین توضیح میداد:
"فکر در آسمان و پا در زمین"

فکر ما در قهر زمین و بدوی است و بخاطر فریب و تظاهر از آسمان و ریسمان گز مینماییم. احترام به "قهرمان ملی" را وجبیه ملی ملت قلمداد مینماییم، اما افاده ملت، بیرق ملی و هویت ملی را قبول نداریم و فرسخ ها از شناخت افاده علمی و تاریخی دولت ملی قانون محور و عدالت گستر و حاکمیت قانون فاصله داریم، از حقوق شهروندی در نزد خارجیان گلو پاره مینماییم و اما با نظم شهری بیگانه و آرامش شهروندان را برهم میزنیم. از دیموکراسی همچون "متاع" توریدی غرب صحبت مینماییم و اما با تساهل و تسامح بیگانه و همدیگر پذیر و دگر اندیش نیستیم. البته این برداشت تنها از شور و جنون جوانان بی بند و بار سر تیر ناشی نمیگردد، بل زمانی قوت میگیرد که "تحلیل گران سیاسی" و جلابان سیاسی به توجیه ان میپردازند. باید صادقانه اعتراف نماییم که فقط از ترس حضور عساکر "کفار" و بیم انسداد حسابات بانکی و از ترس از دست دادن قصور و... سقوط ما به تعویق می افتد!!! بدبختی مضاعف ما این است که این مصایب در احوالی بر ما مستولی است که طالبان و داعش با در دست داشتن بخش وسیع کشور در عقب دروازه شهر ها قرار دارد و روزانه کربلا ها را تکرار و بقایای لشکر های فاطمیون و زینبیون در در جامعه ستر و اخفا نموده است و پاشنه آشیل ما فقدان دولت کارا و مقتدر میباشد. افزون بر ان جنگ اعلام نا شده پاکستان تشدید یافته و ایران و روسیه رقابت با امریکا را در **سوریه ساختن افغانستان** تجربه مینمایند و امریکا و انگلیس با سیاست های کجدار و مریز و اقدامات پر ابهام و مشکوک زمینه ساز تداوم تراژیدی خونبار و ناسور شدن زخم خونین ما میباشند.

در چنین احوال و در حالیکه سونامی دهشتبار در راه است، باید هشدار و هوشدار داد و بیاد داشت که ناکامی های قبلی ما درین کلام حضرت فردوسی بازتاب دارد که:

به یزدان اگر ما خرد داشتیم
کجا این سرانجام بد داشتیم
با حرمت.

¹ مرحوم محمد انور انقلاب